

stemmelsen om, hvor der skal holdes Examen, ligger deri saa stor Sikkerhed for Staten, med Hensyn til at dens Penge ikke kastes unyttigt bort, som der i denne Henseende kan forlanges. Jeg kan ikke sætte mig, uden ret meget at bede det høie Thing at stemme for Udvalgets Forslag til § 4, der gaaer ud paa, at Ordene „berettigede“ foran „Navigationskoler“ skal udgaae. Der har hidtil været en Ret for enhver Styrmand til at kunne indstille til Examen; hidtil har En og Hver kunnet undervise i Navigation, og naar Eleverne vare tilstrækkeligt underviste, har han kunnet indstille dem til Examen; men dersom Ordene blive staaende i § 4, saaledes som de staae, vil herefter Ingen kunne undervise privat eller oprette nogen Skole og sende Eleverne til Examen, uden at de først skulle ind i en berettiget Skole for derved at blive indstillede af en Forskolelærer. Det bliver saaledes et Privilegium for de berettigede Skoler, og det forekommer mig, at det vilde være en Uting i vor Tid, hvor der netop er Stemning for den frie Undervisning. Desuden forekommer det mig, at der ligger al onskelig Garanti, for, at Undervisningen er tilstrækkelig, i den Bestemmelse, som indeholdes i § 13 om, hvilke Egenstaber Lærerne skulle besidde, og jeg vil benytte Leiligheden til at spørge den høitærede Minister, om han strengt vil holde paa, at de foruden at have bedste Character til begge Afdelinger af Styrmandsexamen, foruden at have Styrmandspatent og foruden at have Anerkjendelse fra Navigationsdirecteuren af, at de kunne anstille astronomiske Observationer — hvilket jeg Alt anseer for meget rigtigt — desforuden skulle have dennes Anerkjendelse af, at de ere dygtige i at undervise. Det forekommer mig, at dette Sidste er et meget overflødig Punkt; thi har den Vedkommende ikke Dygtighed i at undervise, vil det jo fremgaae, naar han sender sine Elever til Examen, og saa vil den Skole af sig selv gaae til bunds; har han derimod Dygtigheden, saa maa det være tilstrækkeligt, at han selv har den Overbevisning, at han besidder denne Dygtighed, uden tillige at skulle have Attest for den af Navigationsdirecteuren, en Attest, som det forøvrigt vil blive meget vanskeligt for denne

at give, saalænge han ikke har været tilstede ved den Skole, som Vedkommende har undervist i.

Krieger: Der har med Hensyn til § 3 været udtalt af den ærede Ordfører, at det maatte ansees for onskeligt, at der, naar Forandring skete i det Bestaaende samtidig med denne Lovs Udstedelse, ikke behøvedes et heelt Mars Marsel for Indførelsen af disse Forandringer; men jeg skal dog i den Anledning bemærke, at for at dette lovligt skal kunne skee — hvad jeg gjerne troer er hensigtsmæssigt — maa der nødvendigvis stilles Forslag til en Forandring i § 3; thi den Tvivl, som den ærede Ordfører udtalte om Forstaaelsen af § 3, troer jeg ved nærmere Dervedelse ganske maa falde bort. Naar det nemlig hedder i § 3: „de nærmere Bestemmelser om, hvad der fordres til enhver af disse Examinere, fastsættes administrativt, saaledes at hver Forandring i det Bestaaende kundgjøres med eet Mars Marsel“, da maa denne Paragraph med fuld Nødvendighed ogsaa omfatte en hvilken som helst Forandring, der skal gjøres i det, som bestaaer til den Tid, da Loven udkommer. Den ærede Ordfører vil see, at dette ikke kan være tvivlsomt. — En anden lille Redaktionsbemærkning, som jeg skal tillade mig at gøre, angaaer § 12, idet jeg troer, det er en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem ligeoverfor mig (M. P. Hansen) meente, at Bestemmelsen i denne Paragraph havde en bevilgende Character, og at den derfor helst maatte gaae ud. Det kan under ingen Omstændigheder gjælde om Begyndelsen af Paragraphen; skulde det gjælde om Noget, maatte det være om Fastsættelsen af Navigationsdirecteurens aarlige Tillæg, men ogsaa hvad dette Punkt angaaer, kan jeg ikke indrømme, at en Lov bliver en Bevillingslov, fordi den indeholder en Bestemmelse om Løn eller Honorar. Landstinget maa bestemt fastholde, at en Lov ikke bliver en Bevillingslov, fordi den indeholder en Bestemmelse om Løn eller Honorar for offentlige Forretningers Udførelse. — Jeg skal dog henstille til det ærede Udvalg, om Udtrykket i § 12 „200 Rd. aarlig i Tillæg til hans Gage eller eventuelle Pension“, selv